Nr. 10.
7.
ágúst.

Auglýsing

sem

birtir á Íslandi lög 5. apríl 1888 um verzlunarfulltrúagjöld.

Hans hátign konungurinn hefur 5. apríl þ. á. staðfest eptirfylgjandi

Lög

um

verzlunarfulltrúagjöld.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar danskt verzlunarskip kemur í höfn, þar sem skipaður er danskur verzlunarfulltrúi, aðalfulltrúi eða varafulltrúi, skal það, fyrir að ferma, greiða verzlunarfulltrúagjald, sem er 5 aurar af hverjum nettó-register-ton, samkvæmt mælingarbrjefi skipsins; sama gjald greiðir það, ef það skipar upp farmi. Skip, sem hvorki fermir nje affermir, skal því ekkert gjald greiða.

Seglskip borga ekki nema helming þessa gjalds í höfnum Norðurálfunnar, sem eru hjernamegin við Kap Finisterre, og eins er um gufuskip, sem eru minni að rúmmáli en 200 nettó-register-tons, í höfnum, sem eru fyrir austan beina línu milli Texel og Lindesness og fyrir vestan beina línu milli Rygenwalde og Kalmar.

Á ofangreindri gjaldskyldu eru þó þessar takmarkanir:

1. Ef skip á leiðinni til þess staðar, sem það ætlar á, kemur við á millihöfnum til þess að ferma þar að nokkru leyti eða afferma, þá skal þar ekkert gjald greiða, ef hvorki farmurinn, sem það tekur, eða sá, sem það skipar upp, nemur meiru en $^1/_{10}$ af skipsins nettó-register-tons; en ef það fermir eða skipar upp meiru, skulu goldin hálf verzlunarfulltrúagjöld, þ. e. $2^1/_2$ eða $1^1/_4$ eyris fyrir hvern ton, af farmi þeim, sem það tekur við eða það skipar upp.
2. Þegar skip er búið að greiða svo mikið í verzlunarfulltrúagjöld í einni höfn á sama almanaksári, að nemur 30 aurum af hverjum nettó-register-ton, skal það vera undanþegið frekari gjöldum í þessari höfn það sem eptir er af því ári.

Bekjendtgjørelse

hvorved

Lov om Konsulatafgifter af 5te April 1888 kundgjøres paa Island.

Nr. 10.
7de
August.

Under 5te April d. A. har Hans Majestæt Kongen stadfæstet efterfølgende:

Lov

om

Konsulatafgifter.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Dansk Handelsskib, der anløber en Havn, hvor dansk Konsul eller Vicekonsul er ansat, skal i Konsulatafgift for hver Nettoregisterton efter Maalebrevets Udvisende erlægge for indtagen Ladning 5 Øre og ligesaa meget for foretagen Losning. Hvis Skibet hverken lader eller losser, betales altsaa Intet.

Sejlskibe i europæiske Havne paa denne Side Kap Finisterre og Dampskibe under 200 Nettoregistertons i Havne, der ligge Østen for Linien fra Texelen til Lindesnæs og Vesten for Linien fra Rygenwalde til Kalmar, betale kun det Halve af fornævnte Afgift.

Forpligtelsen til at erlægge disse Afgifter er undergiven følgende Indskrænkninger:

1. Anløber Skibet paa Rejsen til Bestemmelsesstedet Mellemhavne for delvis Ladning eller Losning, erlægges i saadan Mellemhavn ingen Konsulatafgift, dersom hverken det der indladede eller udlossede Gods bestuver mere end $^1/_{10}$ af Skibets Nettoregistertons. Overstiger det der indladede eller udlossede Gods $^1/_{10}$, erlægges for Ladning eller Losning halv Konsulatafgift, altsaa henholdsvis $2^1/_2$ eller $1^1/_4$ Øre pr. Ton, af det indladede eller udlossede Gods.

2. Har et Skib i Løbet af et Kalenderaar erlagt Konsulatafgift i en Havn, som tilsammen udgjør 30 Øre pr. Nettoregisterton, er det fritaget for at erlægge yderligere Konsulatafgift i samme Havn for den tilbagestaaende Del af samme Aar.

2. gr.

Nr. 10.
7. ágúst.
Fyrir embættisverk, sem verzlunarfulltrúar eða varafulltrúar leysa af hendi eptir beiðni einstakra manna, og ekki eru skipamál, skal þeim borga eptir gjaldskrá, sem stjórnarráð utanríkismálanna semur, og sker það úr ágreiningi, er verða kann um gjaldkröfur eptir henni.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1888 og skal þau endurskoða fyrir árslok 1891.

Ákvarðanir um stundarsakir.

Þeir verzlunarfulltrúar, sem nú eru í embættum, og hafa fengið þau án þess að þeim væri jafnframt gjört að skyldu að sætta sig við þær lækkanir, er verða kynnu á verzlunarfulltrúagjöldunum, skulu fyrir tímabilið til árslока 1891, ef þeir halda áfram að vera í sömu embættum, fá við árslok uppbót úr ríkissjóði fyrir það, sem tekjur þeirra af verzlunarfulltrúagjöldum (þar í talin gjöld eptir gjaldskránni) hafa, eptir að lög þessi fengu gildi, numið minnu en meðaltalið af tekjum embættisins af verzlunarfulltrúagjöldum í 5 síðustu almanaksárin áður en lögin öðluðust gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 5. apríl 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

O. D. Rosenörn-Lehn.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði utanríkismálanna, 7. ágúst 1888.

O. D. Rosenørn-Lehn.

Nr. 10. Augl, sem birtir á Íslandi lög 5. apríl 1888 um verzlunarfulltrúagjöld.

§ 2.

For Embedshandlinger, udførte efter Begjæring af Private, og som ikke ere Skibssager, oppebærer Konsul og Vicekonsul Gebyr i Overensstemmelse med en af Udenrigsministeriet fastsat Tarif. Tvistigheder om Anvendelsen af denne Tarif afgjøres af Ministeriet. Nr. 10. 7de August.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1888 og bliver at underkaste en Revision inden Udgangen af 1891.

Midlertidig Bestemmelse.

De nu ansatte Konsuler, ved hvis Udnævnelse der ikke er taget Forbehold om, at de ville have at underkaste sig fremtidige Nedsættelser i Konsulatafgifterne, erholde for Tidsrummet indtil Udgangen af 1891 og forsaavidt de i den Tid forblive i deres nuværende Embeder, ved Aarets Udløb godtgjort af Statskassen, hvad den efter denne Lovs Ikrafttræden oppebaarne Konsulatafgift, derunder iberegnet Gebyr efter Taxten, har været ringere end Gjennemsnitsbeløbet af de ved det paagjældende Konsulat i de sidste 5 Kalenderaar før Lovens Ikrafttræden oppebaarne Konsulatafgifter.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te April 1888.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

O. D. Rosenörn-Lehn.

Hvilket herved kundgjøres for alle Vedkommende

Udenrigsministeriet den 7de August 1888.

O. D. Rosenørn-Lehn.

Nr. 2.
10.
febr.

24. gr.

Í skuldabrjefum fyrir lánum einstakra manna skal jafnan áskilja, að sjeu vextir eða höfuðstóll eigi greiddir í rjettan gjalddaga, þá skuli í viðbót við hina umsömdu leigu greiða einn eyri af hverjum fullum 200 kr. lánsins fyrir hvern dag, sem líður frá gjalddaga og þangað til full skil eru gjörð. Ennfremur skal lántakandi að minnsta kosti á hverjum 5 ára fresti, meðan lánið stendur, sýna fullnægjandi skírteini fyrir því, að veðið hafi eigi rírnað í verði, svo að sjóðnum geti verið nein hætta búin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 10. febrúar 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.